

РЕШЕНИЕ

№ 4651

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9019** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. В. С., адрес: [населено място], ул. „Синчец” № 20, срещу заповед № РА-30-364/23.04.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Пристройка към едноетажна жилищна сградата”, находящ се в ПИ с идентификатор 12084.2700.2890, УПИ Х.-96, кв. 16, м. „с. В.”, административен адрес: [улица], район „В.” - СО, извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и разрешение за строеж.

Жалбоподателят навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материалноправните норми на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Твърди се, че се касае за „търпим строеж“, по смисъла на § 16 или § 27 от ПР на ЗУТ, с оглед момента на извършването му – 1982 г. В съдебно заседание същият не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призван, се представлява в съдебно заседание, изразява становище чрез юриск. Ч. за неоснователност на жалбата, претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове като по същество намира същата за неоснователна.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК като не е обвързан от твърденията на страните, относно незаконосъобразността на оспорваната заповед и е длъжен да изследва и обсъди всички въпроси, които имат отношение към законосъобразността ѝ. В резултат на тази проверка, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, на основание чл. 225а, ал. 1, във вр. с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, в пределите на делегираната му компетентност със заповед № СОА-21-РД09-455/22.03.2021 г. /л. 8 и сл. от д./ и в предвидените от чл. 59 АПК и чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ форма и съдържание. Същият е издаден при спазване на процесуално - правните норми.

От фактическа страна се установи следното, съобразно събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства:

Административна преписка е образувана в Направление „Архитектура и градоустройство“ - СО от район „В.“ – СО, която е с вх. № САГ20-ТК00-1523/2/ от 15.12.2020 г. Длъжностни лица от район „В.“ — СО извършват проверка на място и по документи на строеж: „Пристройка към едноетажна жилищна сградата“, находящ се в ПИ с идентификатор № 12084.2700.2890, УПИ Х.-96, кв. 16, м. „с. В.“, административен адрес: [улица], район „В.“ – СО, като е установено следното:

Производството по реда на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на строеж започва със съставен от длъжностни лица при СО, на основание чл. 223, ал. 2 от ЗУТ, констативен акт № 5/06.08.2020 г., съставен по реда на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ от служители на отдел „ИИБЕКС“ при район „В.“ – СО, с което е поставено началото на административно производство по реда на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на строежа.. Същият е връчен на ръка на Б. В. С. на 15.09.2020 г. В законоустановения срок не е постъпило възражение срещу съставения констативен акт, видно от протокол от 28.09.2020 г. В него е отразено, че извършител и собственик на строежа е Б. В. С., адрес: [населено място], [улица], съгласно Нотариален акт № 75, том LX, дело № 11385 от 27.06.1975 г. и удостоверение за наследници, изх. № 170/24.08.2020 г.

Сочи се, че строежът представлява „Пристройка към едноетажна жилищна сградата“ с размери в план 2.80x2.80м и едноскатен покрив с височина 2.40м. Извършен е от тухлена зидария с покрив от стоманобетонна плоча и се използва се за склад.

Същият е пета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство територията и е извършен през 1982 г., съгласно декларация от Б. В. С., вх. № РВР20-ГР94-799-5/04.09.2020 г.

Адм. орган приема, че за строежа са неприложими разпоредбите § 16 от ДР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, понеже е установено, че същият е разположен на недопустимо намалено отстояние около 1,00 м. от вътрешнагра регулационна линия към УПИ Х.-97, кв. 16, м. „с. В.“. Съображения са изложени в становище, изх. № РВТ20-ГР94-799-10/03.12.2020 г. на арх. С. С. - главен архитект на Район „В.“ - СО.

По делото не са представени от страните одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж за обекта, предмет на настоящата проверка.

Сочи се, че строежът е извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и разрешение за строеж.

Строежът е реализиран без одобрени инвестиционни обекти, издадено разрешение за строеж, с което са нарушени разпоредбите на 137, ал. 3 и чл.148, ал.1 от ЗУТ

Строежът се приема от органа за пета категория, съгласно чл. 137, ал 1 т 5 б б" от ЗУТ и чл. 10. ал. 1. т. 4 от Наредба № 1/30.07.2013 г., за номенклатурата на видовете строежи на МРРБ.

Органът приема в процесната заповед, че описаният обект представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, понеже за същия липсват одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал. 1 и чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

Съдът приема за безспорно установено по делото, че жалбоподателят е собственик на изградения строеж.

По делото не се спори, че момента на изграждане на строежа е 1982 г., като съдът приема, че този период се приема за време, през което е извършен строежа.

По делото не е изготвено заключение СТЕ, въпреки указанията от съда на жалбоподателя последствия от неизготвянето й, на осн. чл. 161 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, а именно: недоказване на твърденията от жалбоподателя в жалбата фактически обстоятелства, то съдът приема за доказани и установени, тези, изложени в процесната заповед, които съответстват на действителното положение на място. При липсата на изготвена СТЕ не се доказва единственото фактическото твърдение на жалбоподателя, че строежът, предмет на заповедта, е разположен не на недопустимо намалено отстояние около 1,00 м. от вътрешната регулационна линия към УПИ Х.-97, кв. 16, м. „с. В.“, а на отстояние от 1,50 м. Съдът няма как да установи в случая твърдението на жалбоподателя, че това отстояние, дори видимо, било на такова разстояние от 1,5 м. Съдът приема, че отразеното в заповедта обстоятелство, че строежът, предмет на заповедта, е разположен на недопустимо намалено отстояние около 1,00 м. от вътрешната регулационна линия към УПИ Х.-97, кв. 16, м. „с. В.“. В случая, както сочи и адм. орган, не е спазена разпоредбата на

За строежа няма данни да са одобрявани строителни книжа, съответстващи на строежа – строително разрешение, на основание чл. 148 от ЗУТ.

Не е спорен по делото въпроса дали обектът представлява „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ.

Въз основа на събраните доказателства е издаден процесният административен акт – заповед за премахване на незаконен строеж.

Настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден в съответствие с материално – правните норми на ЗУТ, нормативните актове по прилагането му и при липсата на съществени нарушения на производствените правила.

Обжалваната заповед е издадена за незаконен, по смисъла на чл. 225, ал.2, т.1 и т.2 от ЗУТ строеж, съгласно който строеж или част от него е незаконен, когато се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план или без съгласувани инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В мотивите към заповедта е посочено, че извършеното строителство е осъществено в нарушение на императивната норма на чл. 148 от ЗУТ, която предвижда, че строежите могат да се извършват въз основа на разрешение за строеж, издадено от главния архитект на общината. Безспорно установено по делото е, съгласно изложената по-горе фактическа обстановка, че процесната постройка представлява строеж от пета категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 147, ал. 1 от ЗУТ, във вр. § 5,

т.38 от ДР на ЗУТ, поради което за нея следва да има издадено строително разрешение както и съгласуван и одобрен инвестиционен проект. В хода на процеса не са представени доказателства от страна на жалбоподателя, че са налице издадени строителни книжа за извършения строеж, поради което правилно същият е преценен от административния орган като незаконен по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ, с оглед на противоречието му с чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, респ. чл.137, ал.3 от ЗУТ и е наредено неговото премахване. Безспорно е по делото, че за този строеж така както е извършен, липсва законно издадено разрешение за строеж и одобрени строителни книжа към момента на изграждането му и същият безспорно представлява „незаконен строеж“. За да бъде прието, че строежа не подлежи на премахване следва да се установи, че същия е узаконен, респ. узаконим, съгласно реда, посочен в §184 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ или че представлява „търпим строеж“ по смисъла на § 16 от ПР на ЗУТ, т.е., че не подлежи на премахване и забрана за ползване. С оглед на периода на изграждане на обекта, приет от съда за установен, с оглед липсата на доказателства по делото, които да оборват този факт – 1982 г., следва да се изследва наличието на обстоятелствата, относими към неговата „търпимост“, съгласно разпоредбата на § 16, ал. 2 от ПР на ЗУТ.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 31, ал. 1 от ЗУТ, отстоянието на сградата до страничната граница на УПИ следва да е 3 м., като същото не е спазено в случая.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 5 за ПНТСУ/1977 г., действала към момента на изграждането на сградата /в първоначалната редакция/: „При свободно застрояване сградата трябва да бъде на разстояние от страничните регулационни линии, както следва: при височина на сградата до до 2 етажа - най-малко 3 м.“

Съгласно чл. 121, ал. 1 от Наредба № 5/77 г.: „Второстепенните постройки не могат да се разполагат на уличнорегулационната линия или до нея пред жилищната сграда. От регулационните линии на съседните парцели те трябва да се на разстояние най-малко 3 м или най-малко 1,50 м от южна, югоизточна или югозападна (до 45° отклонение от южната посока) регулационна линия към съседите.“

В случая, видно от приложена скица /л. 21/, постройката е разположена в посока – Североизток, което означава, че изискуемото отстояние е 3 м., а не 1,50 м. Видно от скицата, постройката е на отстояние дори по – малко от 1,50 м., като не са спазени нито едното, нито другото, посочени в разпоредбата отстояния.

По делото липсва документ за изразено писмено съгласие от собствениците на съседния имот за изграждане на строежа при намалено отстояние от границата им.

Така, съдът приема, че строежът е незаконен, като изграден в противоречие, както с действащата разпоредба на чл. 31, ал. 1 от ЗУТ, така и с действалата към момента разпоредба на чл. 121, ал. 1 от Наредба № 5/77 г.

По изложените съображения обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, а подадената срещу същата жалба - неоснователна.

От ответната страна се претендират разноски, за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 134, ал. 2 от АПК, такива следва да се присъдят в размер на 100 лева, с оглед изхода на спора и обема на извършена работа от проц. представител.

Водим от горното и на основание и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна, жалба на Б. В. С., адрес: [населено място], ул. „Синчец” № 20, срещу заповед № РА-30-364/23.04.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Пристройка към едноетажна жилищна сградата”, находящ се в ПИ с идентификатор 12084.2700.2890, УПИ Х.-96, кв. 16, м. „с. В.”, административен адрес: [улица], район „В.” - СО, извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и разрешение за строеж;
ОСЪЖДА Б. В. С., адрес: [населено място], ул. „Синчец” № 20, ДА ЗАПЛАТИ на Столична община разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: